

16.8x11.37	1	עמוד 30	ישראל היום! - כותרת	02/09/2018	65045702-9
החברה למתנ"סים אביעד פרידמן - יו"ר החברה למתנ"סי - 40266					

אביעד פרידמן

עשו טובה, גשו לילד העומד בצד

הילדים המיוחדים אף פעם לא יהיו רגילים, אבל בעבודה נכונה, בהתמדה ובעקשנות הם יכולים להצליח, ובגדול. הצלחות קטנות בפסיעות מדורות. הם יכולים לפרוץ את הגבולות ואת הגגות שמציבים להם. יש להם פוטנציאל ענק ונקודות חזקה. צריך רק להאמין בהם.

אני רוצה לגשת להורים הללו ולומר מניסיון של 12 שנות שילוב והכלה: יש תקווה! ילדיכם רק צריכים, שאתם – ההורים שלהם – תאמינו בהם, ושתחפשו בתי ספר, מורים ומנהלים שמאמינים בהם, שמכילים ושמסלבים אותם. אל תוותרו מול הקשיים והעלבונות. זכותו של ילדכם להיות חלק ממערכת החינוך הישראלית; הוא לא צריך להיות מוחבא בפנית בית הספר בכיתה הטיפולית.

להורים לילדים הרגילים אני רוצה לומר: עשו טובה ואל תתביישו; גשו וחבקו, אמרו מילה טובה לילד ולהורה. זה עוזר, זה עוטף ומזכיר. אל תשאירו אותנו לבד ברגע קשה זה.

השנה זו השנה הראשונה שבה אברומי בני לא פותח מסגרת חיי נוכית. עם סיום לימודיו ושנת הלימוד במכינה, הוא עובר במסע־דה וממתין להתנדבותו הקרובה לשיירות צבאי. השנה אישן בלילה שלפני היום הראשון ללימודים. אך לעולם לא אוכל לשכוח את לילות המתח ואת ימי הברידות. בהצלחה לכולנו.

בכל שנה, עם הכניסה לבית הספר, מבטי מתמקד בשתי קבוצות תלמידים: הילדים העולים לכתה א' והילדים המיוחדים.

את ילדי כיתה א' קל לזהות; הם עומדים בצד נרגשים, עוד לא מכירים. מביטים בחשש, אולי בפחד, מה עומד להיות. אני מביט בהם רגוע; לידם עומדים ילדי כיתה ב', שבשנה שעברה נראו בדיוק כמותם, והשנה מגיעים רגועים ומלאי ביטחון ורק מחכים שהוריהם ילכו וישאירו אותם לשחק עם חבריהם.

את הקבוצה השנייה אני מזהה לפי הוריהם העומדים לצידם. הם יכולים להיות בכיתה ד' או ו' או י"א. הוריהם תמיד יעמדו לידם חוששים ודואגים, טרוטי עיניים מלילה ללא שינה, מביטים בקי נאה בילדים האחרים, הרגילים. השקט שלהם רועם לנוכח המהומה הנעימה של פתיחת שנת הלימודים.

הילדים המיוחדים לא יהיו המצטיינים, ובד"כ גם לא ייבחרו לברך בשם המחזור או ישירו על הבמה. הוריהם יסתפקו בכך שהם יהיו חלק מהשכבה, משולבים בחלק מהשיעורים, בעיקר בפעילויות החברתיות ובהפסקות. ההורים ישמחו ויתרגשו מכל חבר שייגש אליהם וישאל איך היה הקיץ. כאשר יסתדרו הילדים בווגות ויישבו ליד שולחן הלימודים, ימתינו הילדים המיוחדים בתקווה שמישהו יזמין אותם לשבת לידו. לפעמים יישארו לבדם, יישבו בקצה הכיתה עם הסייעת המלווה אותם וינסו לעקוב אחר מהלכו המורכב של השיעור.